

казаното се отнася специално за нѣкого. Съвременнитѣ хора не сж толкова искрени, да разглеждатъ нѣщата обективно, да не се засѣгатъ. Тѣ не се запитватъ, защо сж дошли на земята, кой ги е пратилъ, иматъ ли нѣкаква задача и т. н. Тѣ знаятъ, че сж се родили, иматъ тѣло, съ което си служатъ, и нищо повече. Кой имъ е далъ това тѣло, кой имъ е далъ сърцето, ума, душата и духа — за това даже и не питатъ, не искатъ да знаятъ. Тѣ работятъ съ чуждѣ капиталъ. Вие сте българи, англичани, или германци, но капиталътъ — вашето тѣло, не ви е даденъ нито отъ българитѣ, нито отъ англичанитѣ, нито отъ германцитѣ. Този капиталъ е Божественъ. Вие сте учени, но това знание не го дадоха ученитѣ хора. Ученитѣ хора сж само проводници на знанието, а самото знание иде отъ Единствения Източникъ на живота — отъ Бога. Следователно, всички хора иматъ отношение първо къмъ Бога, а после къмъ себе си и къмъ ближния си. Хората не сж дошли на земята да оправятъ свѣта, нито да се управляватъ едни-други. Има кой да управлява хората. Има кой да оправя свѣта. Оставете ли Богъ да се прояви чрезъ васъ, Той самъ ще оправя свѣта. Когато влѣзе да живѣе въ човѣка, Богъ ще разгледа първо, какъ е устроенъ неговиятъ животъ. И ако види, че този животъ е устроенъ споредъ Божиитѣ закони, ще каже: Ето една добре, модерно устроена държава! Животътъ на нейнитѣ поданици е съгласенъ съ закона на безсмъртието, или съ Вѣчния животъ. Вѣчниятъ животъ е организиранъ споредъ великитѣ закони на Битието. Когато казваме въ Господнята молитва: „Да бжде волята Твоя, както на небето, така и на земята“ — ние имаме предъ видъ работата на Божествения Духъ върху човѣка, въ неговия животъ на земята и на небето.

И тъй, като разглеждате нѣщата отъ Божествено становище, вие се намирате предъ множество проекти и перспективи. Докато сте въ човѣшкия животъ, вие се движите въ тѣсенъ кръгъ, грижите се само за личния си животъ. Щомъ влѣзете въ Божествения животъ, вие разширявате кръга на вашата деятелность и започвате първо да мислите за Божественитѣ работи, а после за вашитѣ. Който се движи само въ рамкитѣ на човѣшкото, въ края на краищата, той ще фалира. И търговецътъ може да фалира. Като се намѣри въ трудно положение, той започва да се оплаква, че изгубилъ паритѣ си, изгубилъ всичкото си богатство. — Отъ човѣшко гледище, човѣкъ може да изгуби паритѣ